

др Петар В. КРЕСТИЋ, научни саветник

БИОГРАФИЈА

Др Петар В. Крестић је рођен 31. августа 1963. у Београду. Студије историје на Филозофском факултету у Београду завршио је 1988. дипломским радом *Нова грађа о Светозару Милетићу и Народној страници*. На истом факултету одбранио је 1995. магистарски рад под називом *Србија у „Сербским народним новинама” Теодора Павловића (1838–1848)*. Докторску дисертацију *Српско привредно друштво „Привредник” (1897–1918)* одбранио је 2001.

Од 1988. стално је запослен у Историјском институту у Београду. Звање научног сарадника стекао је 2001, вишег научног сарадника 2005, а научног саветника 2013. Бави се изучавањем историје српског народа у периоду од XVIII до XX века, а пажњу у свом научноистраживачком раду посветио је питању економских, политичких и културних веза Кнежевине и Краљевине Србије са Србима из Јужне Угарске и Хрватске. Вршио је бројна научна истраживања у земљи (Архив Србије, Архив САНУ, Рукописно одељење Матице српске, Архив Шумадије) и иностранству (Државни архив у Бечу). Био је организатор и учесник више значајних научних скупова и округлих столова у земљи и иностранству. председавао је Научним већем Историјског института од 2003. до 2010. Од 2006. до 2019. био је руководиоца два пројекта Института.

На Филозофском факултету у Београду био је професор на предмету *Увод у историјске студије* (2000–2006), и члан бројних комисија за одбрану магистарских радова и доктората. Од 2009. је предавач и председник испитне комисије на течају за архивске раднике, у организацији Архива Србије. Од 2009. до 2016. године био је члан комисије Архива Србије за избор у виша звања у архивистици.

Од 2003. до 2010. налазио се на месту одговорног уредника часописа *Мешовита грађа (Miscellanea)*. Главни је уредник часописа *Зборник Матице Српске за историју* од 2018, као и члан редакције Монографских издања Историјског института.

У периоду од 2001. до 2007. председавао је Програмским саветом манифестације „Дани Теодора Павловића”. Стални је члан-сарадник Матице српске. Члан је редакције и уредник епохе (прва половина XIX века) *Српског биографског речника Матице српске* и члан стручне редакције и уредник *Српске енциклопедије*. Од 2010. је члан *Одбора за историју Срба у 19. веку* САНУ, а од 2012. је члан *Сентандрејског одбора* САНУ.

Био је председник Друштва историчара Србије у периоду 2002/03, члан Управног одбора Архива Србије (2013–2021) и члан Рукописног одељења Матице српске у два мандата, као и председник комисије за доделу награде *Задужбине Ђурђа, Данице и Јованке Јеленић*.

Добитник је награде „Теодор Павловић” 2008. за књигу *Изабрани текстови Теодора Павловића*.

Објавио је монографије: *Пречани и Шумадинци. Теодор Павловић и Сербске народне новине о Кнежевини Србији (1838–1839)*, Београд–Нови Сад 1996; *Српско привредно друштво „Привредник” (1897–1918)*, Историјски институт–Службени гласник, Београд 2002; *Изабрани текстови Теодора Павловића*, Београд 2007; *Милан Глибоњски, Барања 1918–1923, сећања*, (са В. Ђ. Крестићем), Чигоја штампа–Историјски институт, Београд 2009; *Први српско-турски рат 1876. године у дописима Шарла Бетана*, Историјски институт, Београд 2010; *Милан Ђ. Милићевић, Дневник, I (1. I 1869–22. IX 1872)*, Завод за уџбенике и наставна средства – РТС, Београд 2011; *Владари Србије* (са Ђ. Бубалом), Младинска књига, Београд 2013; *Милан Ђ. Милићевић, Дневник, II (1. јануар 1869–22. септембар 1872)*, Архив Србије, Београд 2015; *Стеван Чампраг, Српство у Сентандрији*, Музеј Војводине–Архив Србије–Српски институт, Нови Сад–Београд–Будимпешта 2018; *Посланство Краљевине Србије у Берлину 1881–1902*, (коауторство са Јеленом Илић Мандић), Историја српске дипломатије, Документа, књига 10, Архив Србије, Београд 2018; као и деведесетак различитих научних радова у бројним часописима, тематским зборницима, зборницима радова и сл. Коаутор је и редактор бројних енциклопедијских издања.